

CENA ZA SLZU

PAVLA SVĚDIROHOVÁ

Cena za slzu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Pavla Svědihrová
Cena za slzu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

CENA ZA SLZU

PAVLA SVĚDIROHOVÁ

CENA ZA SLZU

Copyright © Pavla Svědřihová, 2023

Design © Zuzana Bürger, 2023

E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-7691-184-0 (1. vydání, 2023)

ISBN e-knihy 978-80-7691-184-0 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

CENA ZA SLZU

PAVLA SVĚDIROHOVÁ

ÚVOD

„Chci jenom, aby bolest opravdu bolela a slza byla slza.“ – Jan Skácel

Říká se, že každý máme svůj příběh. Náhodou mě někdy napadne sepsat část toho svého, otevřít deník a přečíst jej od začátku do konce. A zajímal by vůbec zrovna můj příběh někoho? Nevím. Možná na něj jednou dojde.

Jeden takový zápis přirovnává život s depresí k rozlitému inkoustu. Nejprve je papír čistý, ale náhle po něm začne různými směry téct kalný inkoust, který tvoří definitivní vzor svými špinavými tahy. Píšu, že se nemusím neustále snažit opravit nesmazatelný inkoust. Píšu, že chci zaplnit vzniklá prázdná místa barvami. Bude to trvat, ale třeba není papír na vyhození. Co když nakonec vznikne něco krásného?

Posledních pár roků utíkám často k básničkám a textům písní, když mi hlava prózu nebere. Určitě to znáte – čtete, čtete, ale najednou už nevíte, co se stalo v předchozím odstavci. Místo autobiografického díla a napínavých historek ze života nebo fantastického seriálu plného tajemství a kouzel, který čtenáře láká se ztratit v jiných světech, tak nakonec vznikla sbírka básní. Je to jiný zážitek, něco, co bych nikdy nedokázala předpovědět.

Jsem melancholická a introvertní, což s sebou vždy neslo určitá rizika. V době přechodu na střední školu a zároveň krásného období puberty musí každý obětovat trochu více nervů, svést nějaké ty bitvy s větrnými mlýny. Koho má ve hře hormonů a strhujícím víru změn napadnout, že místo zcela přirozeného boje „sám se sebou“ už se možná jedná o vážný zdravotní stav? Bylo mi několikrát řečeno, že jsem „příliš mladá“ na to, abych měla mentální problémy. Setkala jsem se s označením přecitlivělého, labilního nebo nervózního člověka. Lidé jako já jsou omezeně a ignoranty nálepkováni, když už jde bez příkras a stigmatu o psychické nemoci a poruchy. Kdo o nich v dnešní době neslyšel? Naštěstí už téma duševních onemocnění není takovým tabu. Skoro doufám, že se „problémy s hlavou“ nestanou budoucím trendem, přece jen jsou to hendikepy, které není radno si idealizovat. I přes „znormálnění“ a větší povědomí o nich stejně dochází ke spoustě omylů, předsudků a zlehčování těmi, kteří jim nerozumí.

Také proto jsem se rozhodla podělit o svou zkušenost prostřednictvím básní, které mně samotné během deprese a úzkostí pomáhají. Možná nejsou celistvým vyprávěním, ale jsou kusem ze mě – pár černých cákanců, mezi kterými se sem tam vynoří barva.

ČÁST I.